

Sygn. akt I C 860/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

26 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 13 listopada 2014 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa Zakładu Produkcyjno Usługowego (...) Spółki z o.o. w likwidacji z siedzibą w T.

przeciwko Politechnice (...)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Politechniki (...) na rzecz powoda Zakładu Produkcyjno Usługowego (...) Spółki z o.o. w likwidacji z siedzibą w T. kwotę 112.604,18 zł (sto dwanaście tysięcy sześćset cztery złote osiemnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 29 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.757 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 860/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 26 września 2013 powód Zakład Produkcyjno Usługowy (...) Spółka z o.o. w likwidacji z siedzibą w T. domagał się zasądzenia w postępowaniu nakazowym od pozwanego Politechniki (...) kwoty 139.666,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że na podstawie umowy o roboty budowlane z 19 marca 2012 obowiązał się do wykonania na rzecz generalnego wykonawcy (...) S.A. z siedzibą w T. zadania polegającego na kompleksowym wykonaniu, dostawie i montażu wewnętrznych balustrad, pochwyków stalowych ocynkowanych, pochwyków dodatkowo malowanych w kolorze (...) określonych w dokumentacji projektowej, kompleksowym wykonaniu, dostawie i montażu zewnętrznych balustrad, pochwyków stalowych, kompleksowym wykonaniu, dostawie i montażu zewnętrznych schodów stalowych, bramki dostawnej oraz kraty typu mostostal wraz z podkonstrukcją, wykonującego zadanie inwestycyjne realizowane na rzecz Inwestora Politechniki (...), w ramach projektu: „Międzyuczelniane Centrum (...) Technologiczne ‘(...)’ we W.”. Powód wskazał, że ustalił z Generalnym Wykonawcą w § 11 umowy z 19 marca 2012 wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 139.974 zł. W toku realizacji powód przedstawił do odbioru Generalnemu Wykonawcy 31 maja 2012 część robót, w zakresie dostawy i montażu wewnętrznych i zewnętrznych balustrad. Wykonanie umowy w tym zakresie potwierdził protokół odbioru wykonanych robót, wobec czego powód wstawił na te prace fakturę VAT z 31 maja 2012 na kwotę 111.979,20 zł. Kolejne roboty budowlane odebrane zostały 19 lipca 2012, co zostało stwierdzone podpisanym w tym dniu protokołem. Następnie powód 23 lipca 2012 wystawił fakturę VAT na kwotę 27.686,86 zł. Roboty objęte umową w całości zostały wykonane przez powoda. Jako podstawę

prawną swojego roszczenia powód wskazał przepisy art. 647 k.c. w zw. z art. 647¹ § 2 i § 5 k.c. wywodząc na ich podstawie solidarną odpowiedzialność pozwanego jako Inwestora za zapłatę należnego mu wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane.

Zarządzeniem z 21 stycznia 2014 Przewodniczący skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu upominawczym.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym 24 lutego 2014, w sprawie o sygn. akt I Nc 749/13, Sąd Okręgowy we Wrocławiu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

28 marca 2014 roku pozwana Politechnika (...) wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości, domagając się o odrzucenia pozwu, z uwag na zarzut zawisłości sporu, względnie zawieszenia postępowania do czasu zakończenia postępowania upadłościowego (...) S.A. w upadłości układowej prowadzonego przed Sądem Rejonowym w T., a w przypadku nie podzielenia tego stanowiska, pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na zarzut braku wymagalności roszczenia oraz nadmierności roszczeń, brak podstaw do obciążania pozwanego należnościami z tytułu naliczania odsetek zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej Politechniki (...) kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej. Nadto pozwany domagał się zawiadomienia Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości układowej z siedzibą w (...) S.A. z siedzibą w B. i wezwania ich do wzięcia udziału w postępowaniu po stronie pozwanej.

Uzasadniając zarzut zawisłości sporu implikujący odrzucenie pozwu pozwany przyznał fakt zawarcia umowy z (...) S.A., w stosunku do której zmieniono sposób prowadzenia postępowania upadłościowego z postępowania przewidującego likwidację majątku na postępowanie z możliwością zawarcia układu. W ocenie pozwanego istotną jest informacja na temat roszczeń zgłoszonych przez podwykonawców upadłego w ramach prowadzonego postępowania upadłościowego. Pozwany twierdził, że wierzyciel upadłego może dochodzić swojej wierzytelności w toku postępowania upadłościowego, którego celem podstawowym jest zaspokojenie wszystkich wierzycieli upadłego. Zgłoszenie wierzytelności w toku postępowania upadłościowego skutkuje zawisłością sporu, a wyciąg z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, po zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego, zawierający oznaczenie wierzytelności oraz sumy otrzymanej na jej poczet przez wierzyciela, jest tytułem egzekucyjnym przeciw upadłemu. W konsekwencji niemożliwym jest prowadzenie dwóch postępowań dotyczących tej samej wierzytelności powoda, co miałyby miejsce w przypadku kontynuowania niniejszego postępowania równoległe z postępowaniem upadłościowym. Dalej pozwany twierdził, iż na wypadek nie uznania wniosku o odrzucenie pozwu, wnosi na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania upadłościowego (...) S.A., bowiem rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wprost zależy od wyniku toczącego się postępowania upadłościowego.

W dalszej kolejności pozwana Politechnika (...) przyznała, że na prowadzonej przez nią inwestycji pod nazwą: Centrum Studiów (...) realizowanej w ramach projektu: „Międzyuczelniane Centrum (...) Technologiczne (...)” przy ul. (...) uczestniczył powód, na podstawie umowy łączącej go z (...) S.A., która razem z (...) S.A., działając jako konsorcjum, realizowała tę inwestycję, jako generalny wykonawca. Pozwany potwierdził również, że wyraził zgodę na zawarcie umowy przez (...) S.A. z powodem w piśmie z 28 marca 2012. Jednocześnie jednak pozwany podniósł, że przedstawione przez powoda faktury VAT objęte niniejszym powództwem zostały wystawione niezgodnie z umową, gdyż powód nie dołączył do niej dokumentów rozliczeniowych, a ponadto sama treść faktury jest niezgodna z zapisami umownymi. W ocenie pozwanego powoduje to, iż roszczenie powoda jest niewymagalne, a w konsekwencji przedwczesne.

Pozwany również podniósł zarzut nadmierności zgłoszonych roszczeń. Pozwany zwrócił uwagę na nieuprawnione twierdzenia powoda o całościowym wykonaniu robót, skoro z protokołów odbioru wynika wprost, że wykonano 99,78 %. Ponadto protokoły częściowe stanowią podstawę do zapłaty wynagrodzenia częściowego, nie stanowiąc potwierdzenia przyjęcia robót ani potwierdzenia należytej jakości wykonanych robót, a zatem powód nie wykazał, że roboty zostały wykonane w całości. Nadto wskazał, że po odstąpieniu od umowy z (...) S.A. zlecono wykonanie szczegółowej inwentaryzacji wykonanych robót budowlanych. Z kosztorysu inwestorskiego sporządzonego na zlecenie pozwanego wynika wykonanie balustrad wewnętrznych, zewnętrznych oraz pochwyty stalowych i bramki

dostawczej, których wartość netto oszacowano na kwotę 53.817,94 zł, zaś faktura powoda opiewa na kwotę 111.970,20 zł, co świadczy że w dużej mierze jest zawyżona. Nadto w robotach stwierdzono usterki, co potwierdza nie tylko protokół odbioru ale także kosztorys inwestorski dotyczący usuwania usterek. Pozwany również zarzucił, że protokołami częściowymi, a z takimi mamy do czynienia w tej sprawie, wynagrodzenie miało być płatne wyłącznie do 90% wartości kontraktu, pozostała zaś kwota na podstawie protokołu końcowego. W tej sytuacji kwota 27.686,86 zł brutto określona w fakturze VAT numer (...) powinna zostać skorygowana na kwotę co najwyżej 13.997,40 zł brutto, przy czym należy dodatkowo uwzględnić potrącenia tytułem kucji gwarancyjnych i partycypacji w kosztach budowy. Skoro pierwsza faktura obejmuje 80 % wynagrodzenia, to zgodnie z zapisami umownymi druga faktura może uwzględniać jedynie 10 % wynagrodzenia, gdyż płatności częściowe nie mogą przekroczyć 90 % wynagrodzenia umownego brutto. Nadto pozwany zarzucił, że powód dochodzi kwoty przekraczającej część wymagalną z umowy, gdyż z każdej faktury należałoby potrącić kwotę zabezpieczenia należytego wykonania umowy, to jest 10% wynagrodzenia brutto oraz ryczałt za opłaty za media i organizację placu budowy w wysokości 0,5%. Zatem kwoty wskazane na fakturach powinny być pomniejszone o kwotę 14.825,76 zł.

Niezależnie od powyższego pozwana Politechnika (...) podniosła zarzut potrącenia należności objętej powództwem z należnością wynikającą z kar umownych za opóźnienie w usunięciu wad usterek wynikający wprost z umowy łączącej strony. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w częściowym protokole odbioru z 31 maja 2012 stwierdzono listę usterek, zaś w protokole z 19 lipca 2012, widnieje zapis „uwagi jak w protokole (...)”. Oznacza to, że powód dopuścił się opóźnienia w usuwaniu usterek, co uzasadnia naliczanie kar umownych. Zatem należy przyjąć, że zgłoszenie przez generalnego wykonawcę usterek na protokole częściowym odbioru robót stanowi wezwanie do ich usunięcia i od tego terminu należy liczyć karę umowną tytułem opóźnienia za usunięcie wad i usterek, a zatem w ilości 33 dni, to jest w kwocie 13.857,36 zł. W tym miejscu pozwany zarzucił, że domaganie się od pozwanego zapłaty w pełnej wysokości za wadliwie wykonane dzieło stanowi nadużycie prawa podmiotowego. W ocenie pozwanego nie jest również zasadne roszczenie powoda o zapłatę odsetek od kwoty należności głównej, gdyż ścisła wykładnia art. 647¹ § 5 k.c. oznacza, że inwestor odpowiada wyłącznie za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy za wykonane roboty budowlane, nie odpowiada natomiast za jakiegokolwiek inne roszczenia, w tym o charakterze pieniężnym, lecz zgłaszane z innych podstaw, przysługujące podwykonawcy w stosunku do generalnego wykonawcy. Zdaniem pozwanego inwestor nie odpowiada więc między innymi za należności uboczne i akcesoryjne (odsetki), kary umowne dochodzone od generalnego wykonawcy, zwrot kaucji gwarancyjnej oraz roszczenia odszkodowawcze dochodzone przez podwykonawcę od generalnego wykonawcy.

Niezależnie od powyższego pozwany wniósł, na podstawie art. 84 § 1 k.p.c. o zawiadomienie firmy (...) S.A. z siedzibą w B. oraz syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości układowej o toczącym się postępowaniu i wezwanie do wzięcia udziału w sprawie wskazując, że (...) S.A. wykonywała wspólnie z (...) S.A. zadanie publiczne polegające na wykonywaniu robót budowlanych dla zadania inwestycyjnego, którego dotyczy niniejsze postępowanie.

Postanowieniem z 11 września 2014 Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek o odrzucenie pozwu oraz oddalił wniosek o zawieszenie postępowania.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty wniesiony przez pozwanego powód podtrzymał w całości swoje dotychczasowe stanowisko dokonując polemiki z twierdzeniami i zarzutami strony przeciwnej. Jednocześnie wraz z pismem z 10 listopada 2014 złożył pismo (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z 30 października 2014 (k. 197).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia sprawy:

19 marca 2012 roku powód Zakład Produkcyjno Usługowy (...) Spółka z o.o.z siedzibą T.zawarł umowę (...) numer (...)o roboty budowlane z (...) S.A.z siedzibą w T., która była generalnym wykonawcą zadania pod nazwą Centrum Studiów (...)realizowanych w ramach projektu pod nazwą „Międzyuczelniane Centrum (...)Technologiczne `(...)’ we W.” przy ul. (...). Na podstawie umowy (...) S.A.w T.zleciła powodowi, jako podwykonawcy, kompleksowe wykonani, dostawę i montaż wewnętrznych i zewnętrznych balustrad, pochwytów stalowych, zewnętrznych schodów stalowych, bramki dostawczej, kraty typu mostostal wraz z podkonstrukcją, określonych w dokumentacji.

Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy zakres robót obejmował:

1. Kompleksowe wykonanie, dostawę i montaż wewnętrznych balustrad, pochwytyków stalowych ocynkowanych; pochwyty dodatkowo malowane proszkowo w kolorze (...) określonym w Dokumentacji Projektowej.
2. Kompleksowe wykonanie, dostawę i montaż zewnętrznych balustrad, pochwytyków stalowych ocynkowanych.
3. Kompleksowe wykonanie, dostawę i montaż zewnętrznych schodów stalowych, bramki dostawnej oraz kraty typu mostostal wraz z podkonstrukcją.
4. Wyżej wymieniony zakres prac obejmuje wszystkie koszty związane z zakupem i dostawą materiałów oraz montażem (robocizna, sprzęt) elementów na Obiekcie.
5. Podwykonawca zobowiązany jest do zamontowania wszystkich elementów jako zabezpieczone (oklejone folią zabezpieczającą przed porysowaniem w trakcie prac wykończeniowych (tynkowanie, malowanie, inne).

Na podstawie § 1 ust. 27 umowy powód zobowiązał się do tworzenia i dostarczania spółce (...) S.A. raportów miesięcznych z postępu w realizacji robót zawierających obmiary ilościowe wykonanych robót oraz wskazujących faktyczne (rzeczowe) zaawansowanie każdego z elementów robót, zgodnie z przekazanym wzorem.

Jako dzień rozpoczęcia prac strony ustaliły 19 marca 2012, zaś jako dzień zakończenia wszystkich robót objętych przedmiotem umowy, potwierdzony podpisanym przez generalnego wykonawcę protokołem odbioru końcowego 30 kwietnia 2012. Termin wykonania robót mógł ulec zmianie w wypadku opóźnienia przekazania przez (...) S.A. terenu budowy, przerw w realizacji robót, powstałych z przyczyn zawinionych przez spółkę (...), potwierdzonych wpisem do dziennika budowy (§ 3 ust umowy).

Za wykonanie prac objętych umową powód miał otrzymać wynagrodzenie w wysokości 139.974 zł brutto. Kwota ta miała obejmować wszystkie środki, materiały, roboty i czynności niezbędne do prawidłowego wykonania przedmiotu umowy (§ 11 umowy).

Rozliczenie za wykonane prace miało nastąpić fakturą VAT, wystawioną na podstawie protokołu odbioru. Strony dopuściły możliwość rozliczenia prac częściowymi fakturami VAT za wykonane i odebrane roboty, przy czym rozliczenie takie mogło następować nie częściej niż raz na miesiąc. Podstawą do wystawienia faktury częściowej miał być protokół częściowego odbioru robót. Rozliczanie według faktur częściowych nie mogło przekroczyć 90% wynagrodzenia umownego. Pozostałe 10% wynagrodzenia było płatne na podstawie protokołu odbioru końcowego wraz wymaganymi dokumentami odbiorowymi i rozliczeniowymi, potwierdzonego przez Kierownika Budowy i Kierownika Kontraktu. Wraz z fakturą VAT powód był zobowiązany każdorazowo złożyć protokoły odbioru robót wraz z dokumentami rozliczeniowymi oraz raporty z postępu robót sporządzone w formie zgodnej ze wzorem przekazanym przez (...) S.A. Wynagrodzenie częściowe i końcowe miało być płatne w terminie 30 dni, licząc od daty doręczenia spółce (...) prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz z kompletem dokumentów rozliczeniowych, w formie przelewu na wskazany przez powoda rachunek bankowy. Strony zastrzegły dodatkowo, że złożenie faktury bez któregokolwiek z wymienionych załączników nie powoduje powstania obowiązku dokonania płatności przez generalnego wykonawcę na rzecz podwykonawcy. W takim wypadku faktura miała być zapłacona w terminie 30 dni od dnia dostarczenia generalnemu wykonawcy ostatniego z załączników do faktury. Strony ustaliły, że wszystkie faktury wystawione przez powoda winny zawierać odrębne pozycje obejmujące wynagrodzenie z tytułu: wykonywanych robót budowlanych oraz dostarczonego wyposażenia i zamontowanego sprzętu. (§ 12 i 13 umowy).

Dodatkowo powód został zobowiązany do zamieszczania w każdej wystawionej przez siebie fakturze adnotacji o treści: „Wierzytelność wynikająca z niniejszej faktury VAT nie może zostać przeniesiona na osobę trzecią bez zgody (...) S.A. w T.” (§ 21 ust. 3 umowy).

Z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania umowy z każdej wystawionej przez powoda faktury miało być potrącane 10 % kwoty brutto (§ 15 umowy).

Strony ustaliły ponadto ryczałtową kwotę w wysokości 0,5 % wartości brutto przedmiotu umowy z tytułu opłat za media i organizację placu budowy. Płatności partycypacyjne powoda na rzecz (...) S.A. miały być realizowane poprzez kompensatę z każdej faktury przerobowej płatnej przez generalnego wykonawcę na rzecz podwykonawcy (§ 7 ust. 4 umowy).

Strony umowy postanowiły, że z czynności odbioru końcowego będzie spisany protokół zawierający wszelkie ustalenia dokonane w toku tego odbioru, jak też terminy wyznaczone na usunięcie ewentualnych usterek i wad stwierdzonych przy tym odbiorze. W przypadku stwierdzenia wad lub usterek w trakcie odbioru końcowego w przypadku wad lub usterek dających się usunąć Generalny Wykonawca przerwie czynności odbioru końcowego do czasu usunięcia tych wad przez podwykonawcę w wyznaczonym terminie. Podwykonawca powiadamia na piśmie Generalnego Wykonawcę o usunięciu wad lub usterek, a Generalny Wykonawca wznawia niezwłocznie czynności odbioru końcowego. W przypadku wad lub usterek nie dających się usunąć Generalny Wykonawca albo dokona odbioru, obniżając wynagrodzenie Podwykonawcy odpowiednio do zmniejszonej wartości użytkowej, eksploatacyjnej lub estetycznej przedmiotu umowy, albo nie dokonując odbioru, zażąda od Podwykonawcy wykonania robót po raz drugi na koszt Podwykonawcy, zachowując przy tym prawo do domagania się od Podwykonawcy odszkodowania za szkody wynikłe z opóźnienia wykonania przedmiotu umowy w terminie pierwotnie wyznaczonym w niniejszej umowie. Powyższe nie powoduje zwolnienia Generalnego Wykonawcy z jego zobowiązań w stosunku do Inwestora.

Powód zobowiązał się do zapłaty na rzecz spółki (...) kar umownych między innymi za opóźnienie w usunięciu wad i usterek zgłoszonych podczas odbioru końcowego lub w okresie rękojmi i gwarancji, jak również za opóźnienie w wymianie elementu (rzeczy) na wolny od wad w okresie zgłaszania wad oraz w okresie rękojmi i gwarancji jakości, w wysokości 0,3% wynagrodzenia umownego brutto za każdy dzień opóźnienia (§ 16 ust. 2 pkt 3).

Rolę inwestora w ramach inwestycji Centrum Studiów (...)realizowanego w ramach projektu pod nazwą „Międzyuczelniane Centrum (...)Technologiczne `(...)´ we W.” przy ul. (...)pełniła pozwana Politechnika (...).

(dowód: umowa (...) numer (...) (...)z 19 marca 2012 wraz z załącznikami k. 11-38)

Pismem z 28 marca 2012 pozwana Politechnika (...) wyraziła zgodę na zawarcie przez (...) S.A. umowy z powodem.

(dowód: pismo pozwanej Politechniki (...) z 28 marca 2012 k. 82)

31 maja 2012 roku powód, kierownik kontraktu J. W.oraz kierownik budowy J. S.sporządzili protokół odbioru wykonanych przez powoda robót numer (...)na podstawie umowy numer (...)w okresie od 19 marca 2012 roku do 30 kwietnia 2012 roku. W protokole tym dokonano odbioru prac z zakresu w zakresie dostawy i montażu zewnętrznych balustrad. Komisja stwierdziła, że zakres wykonanych przez powoda robót jest zgodny z zapisami umowy, roboty zostały wykonane zgodnie z umową, dokumentacją techniczną oraz zatwierdzonym harmonogramem realizacji robót. Jakość wykonanych robót została oceniona jako dobra. Dokument potwierdzał stan finansowy, zaawansowanie robót i stanowił odbiór częściowy wykonanych robót. Do wykonanych robót zgłoszono uwagi: należy zabezpieczyć w sposób trwały wykonane barierki i pochwyty, stwierdzono liczne zabrudzenia pod ocynkowaniem na elementach stalowych – należy je oczyścić i ponownie ocynkować, uszkodzono elementy schodów (stopnie betonowe podczas mocowania balustrad. Należy uszkodzenia naprawić w uzgodniony wcześniej sposób), uszkodzono duże ilości płytek schodowych w trakcie montażu balustrad – należy je wymienić, liczne odrapania i przebarwienia na zamontowanych balustradach, dokończyć montaż balustrad w pierwszym tygodniu lipca.

W protokole wyszczególniono wszystkie prace wykonane przez powoda w okresie objętym tym dokumentem ze wskazaniem stopnia ich zaawansowania w okresie rozliczeniowym, jak również od początku budowy oraz według ostatniego protokołu. Wartość odebranych robót została określona na kwotę 91.040 zł netto i 111.979,20 zł brutto.

Na protokole zaznaczono dodatkowo, że partycypacja w kosztach budowy wynosi 688,68 zł brutto, zaś kaucja gwarancyjna 11.197,92 zł brutto.

(dowód: protokół odbioru wykonanych robót z 31 maja 2012 k. 40)

Tego samego dnia powód wystawił fakturę VAT numer (...) na kwotę 111.979,20 zł brutto (91.040 zł netto), z terminem płatności przelewem na wskazany rachunek bankowy w terminie 30 dni. W miejscu przeznaczonym do wskazania nazwy towaru lub usługi wpisano: dostawa i montaż wewnętrznych i zewnętrznych balustrad wg, protokołu nr (...) umowa nr (...) z dnia 19.03.2012 r. Dodatkowo na fakturze znajduje się adnotacja, iż wierzytelność wynikająca z niniejszej faktury nie może zostać przeniesiona na osobę trzecią bez zgody (...) S.A. w T..

(dowód: faktura VAT numer (...) z 31 maja 2012 k. 39)

19 lipca 2012 roku powód, kierownik kontraktu J. W. oraz kierownicy budowy M. B. i J. S. sporządzili protokół odbioru wykonanych przez powoda robót numer (...) na podstawie umowy numer (...) w okresie od 30 kwietnia 2012 do 19 lipca 2012. W protokole tym dokonano odbioru prac z zakresu w zakresie dostawy i montażu zewnętrznych balustrad. Komisja stwierdziła, że zakres wykonanych przez powoda robót jest zgodny z zapisami umowy, roboty zostały wykonane zgodnie z umową, dokumentacją techniczną oraz zatwierdzonym harmonogramem realizacji robót. Jakość wykonanych robót została oceniona jako dobra. Komisja poczyniła uwagi tożsame do stwierdzonych w protokole numer (...). Nadto wskazała, że brakującą/niezamontowaną barierkę nr (...) należy zamontować po uzyskaniu przez (...) S.A. zamiennego rozwiązania projektowego. Nadto kierownictwo budowy (...) S.A. (...) informuje, że termin zakończenia robót został przesunięty z powodu nieudostępnienia frontu robót dla firmy (...) w ustalonych umownych terminach. Roboty Wykonano zgodnie z umową i terminem.

W protokole wyszczególniono wszystkie prace wykonane przez powoda w okresie objętym tym dokumentem ze wskazaniem stopnia ich zaawansowania w okresie rozliczeniowym, jak również od początku budowy (na 99,78%) oraz według ostatniego protokołu. Wartość odebranych robót została określona na kwotę 27.686,86 zł netto i 22.509,64 zł brutto.

Na protokole zaznaczono dodatkowo, że partycypacja w kosztach budowy wynosi 170,27 zł brutto, zaś kaucja gwarancyjna 2.768,89 zł brutto.

(dowód: protokół odbioru wykonanych robót z 19 lipca 2012 k. 42)

23 lipca 2012 powód wystawił fakturę VAT numer (...) na kwotę 27.686,86 zł brutto (22.509,64 zł netto), z terminem płatności na wskazany rachunek bankowy w terminie 30 dni. W miejscu przeznaczonym do wskazania nazwy towaru lub usługi wpisano: dostawa i montaż wewnętrznych i zewnętrznych balustrad według protokołu nr (...) umowa nr (...) z dnia 19.03.2012 r. Dodatkowo na fakturze znajduje się adnotacja, iż wierzytelność wynikająca z niniejszej faktury nie może zostać przeniesiona na osobę trzecią bez zgody (...) S.A. w T..

(dowód: faktura VAT numer (...) z 23 lipca 2012 k. 41)

Postanowieniem wydanym 27 lipca 2012 (sygn. akt VGU 17/12) Sąd Rejonowy w T. Wydział V Gospodarczy ogłosił upadłość dłużnika (...) S.A. z siedzibą w T. z możliwością zawarcia układu z wierzycielami, pozostawiając dłużnikowi zarząd własny nad mieniem wchodzącym w skład masy upadłości oraz wyznaczając nadzorcę sądowego w osobie J. O..

Ten sam Sąd postanowieniem z 10 sierpnia 2012, wydanym w sprawie o sygn. akt V GUu 1/12, zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego (...) S.A. w T. w upadłości układowej z postępowania z możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego oraz odwołał z funkcji nadzorecy sądowego J. O. powołując ją jednocześnie na syndyka masy upadłościowej.

Kolejnym postanowieniem, wydanym 06 marca 2013 w sprawie o sygn. akt V GUu 2/13, Sąd Rejonowy w T. zmienił ponownie sposób prowadzenia postępowania upadłościowego (...) S.A. w T. w upadłości likwidacyjnej z postępowania

przewidującego likwidację majątku na postępowanie z możliwością zawarcia układu. Jednocześnie Sąd odwołał syndyka oraz powołał nadzorcę sądowego w osobie K. O..

(dowód: okoliczności bezsporne – znane Sądowi z urzędu,

postanowienie Sądu Rejonowego w T. z 06 marca 2013 k. 80,

Monitor Sądowy i Gospodarczy k. 81)

Wzory dokumentów rozliczeniowych o których mowa w § 12 ust. 3 pkt 1 oraz § 1 ust 27 umowy łączącej (...) S.A.z Zakładem Produkcyjno Usługowym (...) Spółka z o.o.numer (...) (...)z 19 marca 2012 stanowiły załączniki do umowy nr (...) (rozliczenie częściowe) i (...) (rozliczenie końcowe) i zostały doręczone podwykonawcy (...) Spółce z o.o.Obowiązek przekazywania informacji z postępu robót był realizowany poprzez rozszerzony protokół robót zawierający zestawienie wartości wykonanych robót, który zawierał informacje o całkowitej wartości robót, ilości robót wykonanych od początku budowy, ilości robót wykonanych w okresie rozliczeniowym, zaawansowania robót wykonanych od początku budowy, ilości robót wykonanych w okresie rozliczeniowym, zaawansowania robót wykonanych od początku budowy, zaawansowania robót wykonanych według ostatniego protokołu, zaawansowania robót wykonanych w okresie rozliczeniowym na podstawie których następowały płatności na rzecz podwykonawców. Powyższy sposób raportowania był akceptowany w toku realizacji inwestycji przez Politechnikę (...), stąd też nie stworzono oddzielnego dokumentu w postaci raportu z postępu robót. Zamawiający (Politechnika (...)) odstąpił od umowy o roboty budowlane z (...) S.A, w związku z czym aktualnie brak jest możliwości sporządzenia, bądź uzupełnienia dokumentacji związanej z umową z (...) Spółką z o.o.

(dowód: pismo (...) S.A. w upadłości układowej z 30 października 2014 k. 204-205)

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód Zakład Produkcyjno Usługowy (...) Spółka z o.o.w likwidacji z siedzibą w T.domagał się zapłaty od pozwanego Politechniki (...)kwoty 139.666,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tytułem należności za dostawę i montaż balustrad wewnętrznych i zewnętrznych w ramach inwestycji pod nazwą CentrumStudiów zaawansowanych (...) (...)” realizowanej w ramach projektu pod nazwą „Międzyuczelniane Centrum (...)Technologiczne ‘(...)’ we W.” przy ul. (...)we W., w której to inwestycji Politechnika (...)pełniła rolę inwestora, (...) S.A.w T.– generalnego wykonawcy, zaś powód – podwykonawcy.

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił przepis art. 647¹ § 5 k.c., który przewiduje solidarną odpowiedzialność inwestora i wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Przyjęcie tej odpowiedzialności uwarunkowane jest spełnieniem li tylko przesłanek wymienionych w § 2-4 art. 647¹ k.c. Celem tej regulacji, wskazanym w uzasadnieniu projektu ustawy, było zapobieganie zjawisku bezprawnego zatrzymywania przez wykonawców wynagrodzenia należnego podwykonawcom, nie płacenie im wynagrodzenia za wykonane prace budowlane. Zabezpieczeniem interesów inwestora jest zaś uzależnienie zawarcia przez wykonawcę umów z podwykonawcami od akceptacji ich przez inwestora. Odpowiedzialność ta wchodzi bowiem w grę jedynie w sytuacji wyrażenia przez inwestora zgody na zawarcie konkretnej umowy podwykonawczej ze zindywidualizowanym podmiotem, o której to zgodzie mowa w § 2 art. 647¹ k.c. W ten sposób inwestor uzyskuje wpływ na wybór podwykonawców i treść zawieranych z nimi umów.

Zgoda inwestora, jak przyjmuje orzecznictwo, stanowi jedynie przesłankę jego solidarnej odpowiedzialności z wykonawcą za zobowiązania z tytułu wynagrodzenia należnego podwykonawcy wynikającego z umowy podwykonawczej. Jej wyrażenie nie powoduje nawiązania jakichkolwiek więzi obligacyjnych pomiędzy inwestorem a podwykonawcą, a jedynie skutkuje obciążeniem inwestora odpowiedzialnością solidarną za realizację umowy (zapłatę wynagrodzenia), której nie jest stroną na równi z zawierającym umowę podwykonawczą wykonawcą

wobec podwykonawców za zapłatę należnego im wynagrodzenia. Odpowiedzialność ta ma charakter gwarancyjny w postaci odpowiedzialności ex lege za cudzy dług. Granice tej odpowiedzialności wyznacza zakres odpowiedzialności wykonawcy, jako zobowiązanego kontraktowo do zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy za wykonane przez niego roboty. Inwestor odpowiada więc za zapłatę wynagrodzenia należnego podwykonawcy, ustalonego w umowie pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało to, że powód uczestniczył w inwestycji prowadzonej przez pozwaną Politechnikę (...) pod nazwą Centrum Studiów (...) realizowanej w ramach projektu pod nazwą „Międzyuczelniane Centrum (...) Technologiczne ‘(...)’ we W.” przy ul. (...) jako podwykonawca, na podstawie umowy łączącej go z firmą (...) S.A. z siedzibą w T., która realizowała inwestycję jako generalny wykonawca.

Pozwana Politechnika (...) nie kwestionowała również faktu wyrażenia zgody na uczestnictwo powoda przy realizacji tego zadania, w charakterze podwykonawcy, co zresztą zostało potwierdzone załączonym do odpowiedzi na pozew dokumentem w postaci jej oświadczenia złożonego 28 marca 2012 (k. 82).

Bezsporny był również pomiędzy stronami zakres oraz wartość robót wykonanych przez powoda w ramach tego zadania, w tym zwłaszcza objętych fakturami VAT numer (...) z 31 maja 2012 i (...) z 23 lipca 2012, na podstawie których powód domaga się zasądzenia żądanej w pozwie kwoty.

W tej sytuacji rozważenia wymagał przede wszystkim podniesiony przez pozwanego zarzut braku wymagalności roszczenia powoda, następnie zaś nadmierności zgłoszonych roszczeń, w związku brakiem podstaw do rozliczenia całości umowy, występującymi wadami oraz brakiem uwzględnienia kaucji gwarancyjnej i partycypacji w kosztach budowy oraz zgłoszony zarzut potrącenia, końcowo zaś zarzut braku podstaw do naliczania odsetek.

Pozwana Politechnika (...) argumentowała, że należność objęta wystawionymi przez powoda fakturami VAT numer (...) jest niewymagalna, gdyż powód do momentu zamknięcia rozprawy nie dołączył do nich wymaganych dokumentów rozliczeniowych oraz raportów z postępu robót.

Jak wynika z umowy łączącej powoda z generalnym wykonawcą wynagrodzenie należne powodowi miało być płatne w ciągu 30 dni od przekazania przez powoda generalnemu wykonawcy faktury VAT wraz z załącznikami w postaci protokołu odbioru robót wraz z dokumentami rozliczeniowymi oraz raportów postępu robót. Strony uzgodniły dodatkowo, że złożenie faktury bez któregośkolwiek z tych załączników nie powoduje powstania obowiązku dokonania płatności przez generalnego wykonawcę na rzecz podwykonawcy, a faktura zostanie zapłacona we wskazanym wyżej terminie dopiero po dostarczeniu przez podwykonawcę ostatniego z wymaganych załączników.

W ocenie Sądu takie ustalenia stron, które uzależniają wymagalność zapłaty wynagrodzenia od dokonania innych czynności, poza wykonaniem robót objętych umową, w szczególności przedłożenia odpowiedniej dokumentacji, są dopuszczalne, zgodnie z wynikającą z art. 353¹ k.c. zasadą swobody umów.

Jednakże w niniejszej sprawie, wbrew stanowisku pozwanej Politechniki (...), powód wykazał fakt doręczenia generalnemu wykonawcy stosownych dokumentów potwierdzających wymagalność jego roszczenia o zapłatę wynagrodzenia. Powód załączył bowiem do pozwu podpisany przez przedstawicieli generalnego wykonawcy protokół odbioru robót budowlanych wykonanych przez niego w okresie od 19 marca 2012 do 30 kwietnia 2012, na podstawie którego wystawił fakturę VAT numer (...) oraz protokół odbioru robót budowlanych wykonanych przez niego w okresie od 30 kwietnia 2012 do 19 lipca 2012, na podstawie którego wystawił fakturę VAT numer (...). Protokoły te zawierały nie tylko szczegółowe wskazanie rodzaju i wartości prac przeprowadzonych przez powoda w podanym okresie, ale również dokładne określenie stopnia zaawansowania robót (ich postępu) w odniesieniu zarówno do okresu rozliczeniowego, do poprzednio dokonywanego odbioru częściowego, jak również do początku budowy.

Tym samym Sąd uznał, że dokumenty te spełniały wymagania określone w umowie z 19 marca 2012, od których zależała wymagalność roszczenia objętego kwestionowanymi fakturami. Ponadto strona pozwana zgłaszając zarzut nie złożenia przez powoda raportu z postępu robót oraz dokumentów rozliczeniowych nie wykazała, w jakiej postaci

dokumenty te winny być sporządzone i jaką dokładnie treść zawierać. W szczególności nie przedstawiła wzoru, na który się powoływała, a który podważałby prawidłowość zastosowanej przez powoda formy tych dokumentów. Stanowisko takie podzielił również Sąd Apelacyjny analogicznej sprawie, dotyczącej tej samej inwestycji, o sygn. akt I ACa 1309/14.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, twierdzenia pozwanego naruszają normę art. 3 k.p.c., co z uwagi na charakter tego podmiotu i pełnioną funkcję społeczną jest tym bardziej bulwersujące, bowiem w toku realizacji inwestycji obowiązek przekazywania informacji z postępu robót był realizowany jedynie poprzez rozszerzone protokoły odbioru robót, zaś dokumenty na które powołuje się pozwany nie były sporządzane w toku realizacji inwestycji, co wynika z pisma z 30 października 2014 (k. 204-205).

Dalej zauważyć należy, że powód wykazał, że dostarczył generalnemu wykonawcy kwestionowane faktury VAT, a zatem jego roszczenie było wymagalne (§ 12 pkt 7 umowy).

Niezależnie od powyższego Sąd nie zgodził się również ze stanowiskiem pozwanego, jakoby zapłata na rzecz powoda nie mogła nastąpić z tego powodu, że faktury zostały wystawione w sposób niezgodny z określonym w umowie. Jak podnosiła Politechnika (...) faktury ta nie zawierały dwóch odrębnych pozycji obejmujących wynagrodzenie z tytułu wykonanych robót budowlanych oraz dostarczonego wyposażenia i zamontowanego sprzętu.

W niniejszej sprawie na fakturach VAT numer (...) wystawionych przez powoda roku niewątpliwie brakuje wyszczególnienia tych dwu pozycji. Jednakże w ocenie Sądu okoliczność ta nie może powodować braku wymagalności roszczenia nią objętego. Przede wszystkim z tego względu, że w przypadku tego rodzaju uchybień taki skutek nie został przewidziany w umowie z 19 marca 2012 zawartej pomiędzy powodem, a pozwanym (...) S.A., a ponadto faktury te spełniają wszelkie wymogi niezbędne dla ich ważności, przewidziane przepisami prawa, w tym zwłaszcza wskazane w art. 106e ustawy z 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r., nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z 03 grudnia 2013 roku w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. z 2013 r. poz. 1485). W szczególności zaś zawierają: datę wystawienia, numer ją identyfikujący, oznaczenie podatnika, nabywcy oraz ich dane adresowe, numery NIP podatnika i nabywcy, datę wystawienia, datę wykonania usługi, rodzaj i zakres usługi, cenę netto, brutto, stawkę i wysokość podatku, termin i sposób zapłaty. Dodatkowo na fakturach widnieje adnotacja wskazująca, że wierzytelność wynikająca z faktury nie może zostać przeniesiona na osobę trzecią bez zgody (...) S.A. z siedzibą w T., a do zamieszczenia której powód był zobowiązany na podstawie umowy. Stanowisko takie podzielił również Sąd Apelacyjny analogicznej sprawie, dotyczącej tej samej inwestycji, o sygn. akt I ACa 1309/14.

Stanowisko pozwanego było natomiast uzasadnione w zakresie nadmierności zgłoszonych żądań powoda. Zgodzić bowiem się należało z zarzutem, że protokół odbioru robót z 19 lipca 2012 numer (...) nie stanowił protokołu odbioru końcowego. Twierdzenia powoda o całościowym wykonaniu umowy były zatem dowolne. Przede wszystkim literalna wykładnia tego dokumentu, w którym brak jest stwierdzenia o końcowym jego charakterze, przeczy wyprowadzonej przez powoda jego ocenie. Po wtóre z samej jego treści wynika, iż dotyczy wykonania 99,79 % (a zatem nie 100%) ilości robót wykonanych od początku budowy. Po trzecie strony poczyniły te same uwagi jak w protokole numer (...), a zatem, że niniejszy dokument potwierdza stan finansowy zaawansowania robót i jest obiosem częściowym wykonanych robót. Końcowo w tym zakresie stwierdzić należy, iż strony na karcie 16. umowy (k. 25 akt) zawarły postanowienia dotyczące procedury związanej ze stwierdzonymi wadami podczas odbioru końcowego. Gdyby zatem protokół z 19 lipca 2012 miał charakter końcowy, zastosowanie znalazłyby te postanowienia, tymczasem mimo stwierdzonych wad, czynności odbiorowe nie zostały przerwane, względnie nie dokonano ich odbioru ze zmniejszeniem wynagrodzenia, bądź odbiór nie zostały dokonany, zaś prace powtórzone (k. 25).

W tej sytuacji zastosowanie w niniejszej sprawie znajdował § 12 ust. 2 umowy stanowiący, iż rozliczenie między stronami na podstawie faktur częściowych może nastąpić jedynie do 90 % wynagrodzenia umownego. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przynajmniej taki zakres prac przez powoda został wykonany, co

potwierdzają protokoły odbioru. W świetle powyższego uzasadnione na chwilę obecną było jedynie roszczenie do 90 % wartości wynagrodzenia, zatem do kwoty 125.976,60 zł ($139.974 \times 90\% = 125.976,60$).

Zasadny był również zarzut braku wymagalności roszczenia co do części należności wskazanych na fakturze, związanych z obowiązkiem potrącenia zabezpieczenia należytego wykonania umowy oraz partycypacji powoda w kosztach utrzymania terenu budowy (co nie stanowiło jednorazowych wpłat, zaś realizowane było poprzez kompensatę z najbliższych faktur). Wobec nieuwzględnienia tych potrąceń przez powoda, należną mu kwotę należało pomniejszyć o niewymagalne należności podlegające z jednej strony spełnieniu na rzecz generalnego wykonawcy, z drugiej zatrzymaniu do odbioru końcowego i upływu okresu rękojmi i gwarancji. W tym stanie rzeczy 10 % należności powoda, to kwota 12.597,66 zł (§ 15 umowy), zaś 0,5% to kwota 629,88 zł netto, brutto zaś to kwota 774,76 zł.

W świetle powyższego należne powodowi świadczenie to kwota 112.604,18 zł, do której powództwo zasługiwało na uwzględnienie ($125.976,60 \text{ zł} - 12.597,66 \text{ zł} - 774,76 \text{ zł} = 112.604,18 \text{ zł}$).

W ocenie Sądu nie zasługiwał zaś na uwzględnienie podniesiony przez pozwanego zarzut potrącenia należności powoda objętej powództwem z należnością wynikającą z kar umownych za opóźnienie w usunięciu wad i usterek wynikający z umowy łączącej (...) S.A. w T. z powodem. Pomijając w tym miejscu kwestię, czy rzeczywiście powód pozostawał w opóźnieniu względem generalnego wykonawcy, zważyć w tym miejscu należy, że pozwana Politechnika (...), jako dłużnik solidarny, mogła bronić się jedynie zarzutami, które przysługują jej osobiście względem powoda, jak również tymi, które ze względu na sposób powstania lub treść zobowiązania są wspólne wszystkim dłużnikom (art. 375 § 1 k.c.). Tymczasem roszczenie o zapłatę przez powoda kar umownych ustalonych w umowie z 19 marca 2012 przysługiwać mogło ewentualnie jego kontrahentowi, to jest (...) S.A. z siedzibą w T., a zatem zgłaszanie przez inwestora zarzutów w tym zakresie było niedopuszczalne (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 27 lutego 2014, sygn. akt I ACa 467/13; Lex numer 1474764). Pozwana Politechnika (...) nie mogła złożyć oświadczenia o potrąceniu wierzytelności z tytułu kar umownych albowiem potrącenie jest możliwe tylko wtedy, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami (art. 498 § 1 k.c.).

Z uwagi zatem na niezasadność zarzutów podniesionych przez pozwanego, przy jednoczesnym spełnieniu się przesłanek podstaw jej odpowiedzialności względem powoda, a określonych w powołanym wyżej art. 647¹ k.c., powoduje, że roszczenie powoda w zakresie należności głównej należało uwzględnić w opisanym wyżej zakresie.

Odnośnie natomiast żądania w zakresie odsetek Sąd zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, iż zakres przedmiotowy odpowiedzialności inwestora ograniczony jest w art. 647¹ § 5 k.c. do wynagrodzenia należnego podwykonawcy od wykonawcy, a w konsekwencji inwestor nie powinien świadczyć również odsetek za opóźnienie powstałe po stronie wykonawcy. Za ograniczeniem odpowiedzialności inwestora wyłącznie do wynagrodzenia (należności głównej) przemawia chociażby wykładnia gramatyczna tego przepisu. Takie stanowisko prezentowane jest również w orzecznictwie (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27 lutego 2014, sygn. akt V ACa 746/13, wyrok Sądu Najwyższego z 05 września 2012, sygn. akt IV CSK 91/12) oraz doktrynie.

Powyższe zdaniem Sądu nie pozbawia jednak powoda prawa domagania się od pozwanej Politechniki (...) odsetek od dłużnej sumy na zasadach ogólnych, a jedynie powoduje, że terminy płatności należności generalnego wykonawcy i inwestora w związku z różną podstawą odpowiedzialności (umowa i ustawowa odpowiedzialność gwarancyjna) ustalane są odmiennie (w szczególności terminy płatności oznaczone na fakturach nie odnoszą się do zobowiązania inwestora).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie art. 455 k.c., jako że zobowiązanie inwestora wobec podwykonawcy do zapłaty wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę co do zasady ma charakter bezterminowy. Co za tym idzie termin jego spełnienia przez inwestora wyznacza skierowane do niego wezwanie do zapłaty. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału procesowego, powód nie kierował przedprocesowych żądań zapłaty, a zatem dopiero chwila doręczenia pozwanemu odpisu pozwu może kreować stan opóźnienia pozwanego w spełnieniu świadczenia. Jeżeli zatem odpis pozwu doręczony został pozwanemu 14 marca

2014, to przyjmując dwutygodniowy termin do spełnienia świadczenia, od 29 marca 2014 pozwany pozostawał w opóźnieniu, co po myśli art. 481 § 1 k.c. uzasadniało uwzględnienie roszczenia odsetkowego na rzecz powoda.

Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań wnioskowanych w pozwie świadków jako niedopuszczalne, bo na okoliczność treści stosunku prawnego oraz prawa, jak również z związku z treścią art. 229 k.p.c., jako zbędne, bo okoliczność braku spełnienia świadczenia, czy odbioru prac były bezsporne. Dowód z dokumentu w postaci dziennika budowy podlegał oddaleniu wobec niewskazania tezy dowodowej na okoliczność której miał być wnioskowany. Z kolei jako bezprzedmiotowe i irrelevantne należało ocenić wnioski dowodowe pozwanego, w postaci zeznań świadków i opinii biegłego, skoro ustalenia na ich podstawie dokonane nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy.

Z tych wszystkich względów, Sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku, oddalając dalej idące powództwo w punkcie II.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powód wygrał proces w 80%, zaś pozwany w tym zakresie go przegrał. Na poniesione przez powoda koszty składały się kwota 6.984 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ogółem poniesione przez powoda koszty procesu wyniosły 10.601 zł, co przy uwzględnieniu wyniku sporu czyniło zasadnym żądanie zwrotu tych kosztów w 80%, to jest w kwocie 8.480,80 zł. Pozwany natomiast poniósł ogółem koszty procesu w kwocie 3.617 zł kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Z ogólnej kwoty poniesionych przez pozwanego kosztów należne było jedynie 20% tych kosztów, co stanowiło kwotę 723,40 zł. Po wzajemnej kompensacji poniesionych przez strony kosztów, w punkcie III. sentencji wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zaokrągloną kwotę 7.757 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (8.480 zł – 723 zł).

Przyjęta stawka kosztów zastępstwa procesowego wynikała z treści § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej uznając, że w niniejszej sprawie brak jest ku temu przesłanek. W ocenie Sądu nakład pracy pełnomocnika w głównej mierze sprowadzał się do przygotowania oraz sporządzenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, w jednej z wielu tożsamyh spraw. Charakter oraz czas rozpoznawania sprawy nie wymagał poza tym od pełnomocnika większego wkładu pracy (wymiany szeregu pism, uczestniczenia w wielu rozprawach, itp.). Zaś podane przez pozwanego okoliczności niezgodne z prawdą nie przyczyniały się do jej wyjaśnienia.